

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Dubium I. Quæ personæ præceptis obligentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

quem finem hic non agitur notabiliter. Vide *Delberne de Immun.* Eccl. c. 19. dub. 53., qui tenet cum *Sanch.* Videri potest *Diana* citatā p. 5. tr. 5., ubi per 69. *Resolutiones*, percurrendo plerasque materias, examinat, quandonam materia de se gravis sit levis, & consequenter mortale fiat veniale ex parvitate materiæ.

R. 61.

aliros,

tra est,

libere

longe,

materia

tantum

C A P U T II.

De subiecto, cui datur Præceptum.

D U B I U M I.

Quæ persona præceptis obligentur.

REsp. Soli subditi ratione utentes obligantur, ita *680:681.*
ut eorum transgressione peccent; Quod addo, propter ebrios & ad tempus amentes, qui etsi verè *680:681.*
iis obligentur, eorum tamen violatione non peccant defectu advertentiæ rationis, & consensūs. Pars prior est communis, & certa, *Fil. tr. 21. cap. II. q. 10. Bonac. p. 6 &c. Laym. l. 1. tr. 4. c. 10.* Posterior est eorundem: Cujus Ratio est; tum, quia præceptum, cùm sit directivum, supponit usum rationis: tum, quia obedientia tantum est eorum, qui ratione & voluntate utuntur: Neque alias transgressio ad culpam imputari posset. *Vnde resolues hos Casus.*

I. Legislator nō tenetur suis legibus, ut sic, quoad vim coactivam & pœnam, sive directè: in directè tamen, & quoad vim directivam, & ex æquitate quadam, tenetur se tanquam caput membris conformare. Ita *S. Tho. 1. 2. q. 96. a. 5. ad 3.* *Syl. Shar. Bon. Lay. cap. 9. contra Azor.* Tene-

374 tur etiam in contractibus cum reliquis pari condi-
tione uti. Vide *Fil. l c.*

681.

676 II. Infideles non baptizati, etiam catechumeni,
non obligantur præceptis Ecclesiæ : obligantur
tamen hæretici, & alii qui per Baptismum Ecclesiæ
semel sunt subjecti.

III. Etsi pueri ratione utentes, legibus iis Eccle-
siæ, quarum materia eorum ætati est conveni-
ens, v. g. confessionis annuæ , secundum *Nay.*
Henriq. & *Azor.* Item abstinentiæ à carnibus,
auditionis sacri, secundum *Sanch.* &c. obligentur,
quoad culpam , non tamen quoad penas ordina-
rias, nisi sint puberes, quales sunt masculi anno 14,
puellæ 12. absoluto, *Sot. Vasq.* de poen. q. 90. a.
Sa. V. Censura.

IV. Infantibus , non baptizatis & perpetuor-
mentibus licet dantur carnes diebus Veneris , &
imponuntur opera servilia festis ; non tamen e-
bris, cùm legi maneant subjecti, uti nec licet irri-
tantur amentes ad blasphemandum , læden-
dum &c. èo quod talis actio tribueretur princi-
pal agenti, qui alterius operâ uteretur quasi instru-
mento. *v. Lay c. 10 Bon. p. 6. & Sanch. 1. N. 1. c. 11.*

678
679

V. Clerici, cùm jure divino sint exempti de po-
testate civili , ut docet *Bellar. l. 1. de Cler. c. 18.*
non tenentur legibus civilibus directè & quoad
vim coactivam. Unde nec à Principe Sæculari pu-
niri possunt: Cùm tamen sint membra Reip. , &
alioqui communis æquitas servari non posset, te-
nentur indirectè, & quoad vim directivam legi-
bus communibus iis, quæ ad bonum commune
spectant, & eorum statui non repugnant, quales,
v. g. sunt leges prohibentes vel irritantes contra-
ctum , (nisi hæ sint penales , tunc enim quia vim
coactivam obtinunt, eos non ligant) Ideoque pec-
cant

cant contra justitiam, & ad restitutionem tenentur, si frumenta v. g. vel alia vendant, ultra pretium à Principe statutum. Ita Molina, Suar Sal. Tan. vid. Lay c. 13. quia jus naturæ exigit, ut vendant precio justo; tale autem censetur, quod decernitur lege.

A D D E N D A.

Q. 104. *An Legislator, uti alii, graviter pec-* 675
Q. *cet, si non observet suas leges. R.* Affirmant Reiffenstuel hic dist. 3. q. 2., si lex legislatorem æquè ac subditos deceat; Consentit Cardin. Sfondratus in Reg. sacerd. I. 4. §. 2., addens tamen posse etiam secum dispensare: Ratio autem, cur teneatur, est, tum quia scandalizarentur alii, si ipsem transgredetur, tum quia caderet in ipsum illud Christi Matt. 23. ¶ 4. *alligant enim onera gravia & importabilia & imponunt in humeros hominum, digito autem suo nolunt ea movere: Hinc cap. 2. dist. 9. dicitur, justum est Principem legibus obtemperare suis; & cap. cum omnes, de Constit. refertur illud Catenis, patere legem, quam tu ipse tuleris: & notabile est illud Imperatorum leges ferentium, L. digna vox, 4., Cod., de Legibus & Constit. Principum, digna vox est Majestate regnantis, legibus alligatum se Principem profiteri; adeo de auctoritate Iuris nostra pendet auctoritas; & revera maius Imperio est submittere legibus Principatum, & oraculo presentis edicti, quod nobis licere non patimur, aliis indicamus. Similia effata videri possunt apud Delbene de Imm. Eccl. c. 15 dub. 2. E contrà Bonac. Less. Delbene & alii cum Castrop. d. I. p. 24. §. I. & Illo. I. d. 2. n. 17. probabilitas negant, & afferunt, per se loquendo, peccare tantum venialiter, nam*

Aa 4

non

non peccat contra suam legem, cùm lex dirigatur ad solos subditos, sed tanum contra legem naturalem, quæ dictat eum debere se conformare Communitati, ut sic melius obtineatur finis legum & communis observantia: *turpis enim omnis pars est, suo universo nam congruens*, Cap. Quæ contra, 2. dist. 8. Jam verò videtur esse levis tantum deordinatio, si legislator quandoque non ita se conformet communitati. *Dixi*, per se loquendo, aliud enim esset dicendum, si per accidens inde sequeretur perturbatio, scandalum aut aliud grave inconveniens in communitate, & hoc solum videtur velle Reiffen. Quid sit lex directiva & quoniamplex coactiva, diximus n. 651. An autem & quomodo Supremus aliquis Senatus vel Capitulum generale obligetur legibus suis vel antecessorum, videri potest *Luga* in Resp. Mor. I. 6. d. 20.

676. Q. 105. *An pueri ante septennium completum tenantur legibus Ecclesiæ.* R. Busenbaum & alii n. 674. relati dicunt obligari legibus iis, quarum materia eorum ætati est conveniens, hinc *Bosco* de poenit. d. 7. n. 42. docet tales pueros obligari ad Confessionem annuam, cùm enim sint capaces præcepti non requirentis certos annos, si plenum usum rationis habeant, lex possidet contra eos, & hæc Sententia saltem suadenda est in praxi, cui etiam videatur assentiri *Castrop.* tr. 23. p. 20. E contrario *Diana* p. 10. t. 12. R. 37. 10. *Sanch.* Burgh cent. 2. cas. 24, ipsamem *Castrop.* tr. 3. d. 1. p. 24. §. 2. *Ills.* n. 18. dicunt non teneri, quamvis plenum rationis usum habeant, quia leges Ecclesiasticæ in obligando procedunt humano modo, ideoque neminem obligant, nisi habentem usum rationis, quem non præsumunt, nisi post completum septennium, leges enini positivæ attendunt ad ea, quæ communiter contingunt, L.

Nath

Nam ad ea, ff. de Legibus, atqui communiter non contingit usus rationis ante septennium completum, ergo. Utraque sententia est satis probabilis : vide dicenda l. 3. p. 1. n. 615. & p. 2. n. 1267. Item vide Delbene de Imm. Eccles. c. 13. d. 1. & seqq.

Q. 106. An pueri ante pubertatem etiam censuras incurvant. R. Incurrunt aliquas, non omnes, uti dicetur l. 7. c. 1. ad dub. 3.

Q. 107. Quomodo peccant Clerici non observantes legem civilem. R. Clericos directe & per se obligari potestate directivâ legis civilis, docet cum aliis, quos citat, Castrop. tr. 3. d. 1. p. 24. §. 6. n. 6., hinc consentit cum eis etiam Diana p. 6. tr. 8. R. 4. in fine, Clericos peccare mortaliter, si eis non pareant, quia sunt cives & pars præcipua civilis Reip., ad quam totam diriguntur leges: & hanc sententiam dicit esse valde probabilem Burgh. cent. 2. cas. 53. E contrâ Suar. Vasq. Az. Fill. Bonac. Tann. Laym. Barbos. Bustemb. suprà cum eodem Burgh. & Delbene de Imm. Eccl. c. 8. d. 2. etiam probabiliter dicunt non obligari directe, cum sacerdotalis in Clericos non habeat jurisdictionem, uti ostendetur l. 4. n. 1381. & 1410. Itaque tenebuntur tantum indirecte, ex vi legis naturalis dictantis partem unam communitatibus debere se conformare cæteris, in illis, quæ bonum commune concernunt, -ad quam conformitatem statuendam Ecclesia leges civiles non improbat, uti pluribus deducit Delbene c. 9. d. 2. Hinc infert Burgh. cum Salas, Caspensi, Bonac. d. 1. q. 1. p. 6. n. 53. Delbene n. 12. & aliis, Clericos probabiliter peccare tantum venialiter, si agant contra ejusmodi legem civilem, quia disformitas illa partis à toto non videtur gravis, per se loquendo, secluso scandalo & gravi damno Reip. Quod si ejusmodi transgressioni imposita sit poena, v. g. si fruges efferantur

è patria, ut eripiantur à fisco, communis sententia est huic pœnæ non subjacere Clericum, neque res ipsius, quæ gaudent privilegio personæ, cùm Clerici non teneantur ullâ vi coactivâ legum civilium, uti rectè *Dels.* suprà. *Ad argum.* oppositum, R. Esse quidem cives, sed exemptos à potestate civili. Vide *Ius.* t. i. d. 2. à n. 28., ubi, etiam non improbabili-
ter, docet legem civilem per potestatem Ecclesiasticam approbari & imponi Clericis, adeoque posse gra-
viter obligare.

*Q. 108. An peccant Superiores Laici, impo-
nentes varias leges circa Clericos. R.* Non peccant,
si leges sint justæ, & ab Ecclesia comprobentur, quod
necessarium esse, decernitur Cap. *Ecclesia S. Mariae*,
De Constit., etiam si ferantur in favorem Ecclesie,
uti notat *Carden.* in *I. crisi d. 61. n. 183.* Probat ar-
tem ex jure *Less.* in auct. *V. Bona Ecclesia*, cas. 3,
quod statutum, quo Ecclesiæ & pia loca redduntur
inhabilia ad acquirendas possessiones & immobilia
bona, sint contra libertatem Ecclesiasticam, eosque,
qui condunt talia statuta vel ea exequuntur, esse ex-
communicatos: *Pirh.* 1. i. tit. 2. à. n. 90. & *Diana*
p. 6. tr. 3. R. 6. fusè probant ejusmodi statuta non
tantum esse illicita, sed etiam prorsus irrita. Addit
Lessius cas. 4. & fusè probat constitutionem illam
esse graviter illicitam, quâ statuitur, ut illis, qui
volunt ingredi religionem, vel jam ingressi sunt,
non liceat bona sua vel portionem obventuram da-
re pauperibus, vel conferre in religionem, putatque
auctores talis constitutionis non evadere excommu-
nicationem ipso facto incurram & latam ab *Ho-
norio III.* Cap., *Noverit*, de Sent. Excom., quæ
confirmata est à *Trident.* Ses. 25. c. 20. Ibidem cas. 5.
docet *Less.*, sacerdotali auctoritate statui non posse, i.
Ne religiones certum numerum personarum non

exce-

excedant. 2. Ne excedant certam quantitatem reddituum. 3. Ne ingredientes vel alii laici conferant plura bona mobilia religiosis, quām ad constitutam taxam necessaria sunt: atque hæc omnia probat fusè, explicatis omnibus textibus Juris, qui dictis videntur esse contrarii. Vide *Delbene de Imm. Eccl. toto c. 8. & Aredek. p. 3 t. I. de opin. prob. q. 25.* in fine. Item dicenda l. 4. à n. 1382. & 1389. Quid autem liceat Judicibus Sæcularibus contra Ecclesiasticos dicetur ibid. à n. 1381.

*Q. 109. An lex possit favere alicui non subdito, 680
vel ei, qui eam non recepit, v. g. si lex civilis statuat,
ut bonâ fide possidens aliquid per duos annos, præ-
scribat titulum, an Ecclesiasticus non subjectus legi
civili possit gaudere illo privilegio, & præscribere
contra laicum: Similiter si Trident. alicubi non sit
receptum, an nihilominus possint incolæ talis loci
gaudere privilegiis seu favoribus Tridentini. R.*

§. I. Primum negat *Caram.*, quia legibus non debent judicari, qui non sunt eis subjecti: è contrà affirmat *Carden.* in 1. crisi d. 61. c. 14., nam v. g. Rex Hispaniæ potest condere legem, ut non liceat merces efferre, nisi in Galliam, hæc lex favet Gallis ipsi non subjectis, ergo. Itaque quamvis lex non possit favere non subdito, directè afferendo illi aliquam obligationem, vel etiam tollendo obligationem per aliquam dispensationem, eò quod obligatio non possit imponi nisi subdito, & sublatio obligationis, quæ per dispensationem fit, non fiat nisi respectu subditi, potest tamen lex simpliciter favere etiam non subdito legi, sic enim potest ferri lex in Hispania, ut nemini præterquam Gallo liceat in regnum venire, quæ lex favebit solis Gallis, gravabit reliquos. Id maximè valet de Ecclesiasticis alicujus Communitatis legibus subjectæ, nam sunt pars istius

Com-

Communitatis, & tenentur saltem vi directivâ legum in ea vigentium, ergo similiter, & magis, gaudere debent favoribus.

681 §. II. Putat Zipæus Episcopos gaudere posse legibus favorabilibus Tridentini quoad absolutiones & dispensationes in casibus Papalibus, etiam in iis locis, in quibus Tridentinum non est receptum; idque Duvalius dicit practicari ab Episcopis. Alij: è contrâ Sanch. & Barbosa negant id posse fieri, ciantes pro se Declarationem S. Congregationis, & Ratio potest esse, quia mens Ecclesiæ est, ut qui habet favores, portet æqualiter onera, cum favores sape indulgentur, ut leviora sint onera.

An infideles teneantur legibus Ecclesiæ, dicetur l. 2. à n. 77. ; quam autem potestatem habeant Episcopi respectu Regularium exemptorum, videri potest apud Delbene de Imm. Eccles. c. 14.

D U B I U M II.

An Peregrini teneantur legibus sui domicilii, dum ab eo absunt.

“ Suppono I. Præceptum aliud esse Locale, quod scilicet certo tantum loco, urbe v. g. vel Parochiâ obligat: aliud Universale, seu juris communis; quod totam ferè Ecclesiam obligat.

“ Suppono II. Peregrinos propriè dici eos, qui aliquò veniunt, animo non manendi, sed tantum subsistendi ad aliquot dies, vel summum per minorem anni partem, ut mercatores, viatores: non autem studiosi, neque ancillæ, quæ veniunt ad serviendum.

“ R. Non obligari. Ita Navar. Sanch. Less. lib. 4. cap. 3. d. 8. Ratio, quia præcepta localia per se & directe respi-